

Було тихо в Гефсиманії

Н. Н. Німецька мелодія

**Було тихо в Гефсиманії...
Впав на землю Божий Син;
В смертній боротьбі й риданні
Молиться в саду один.
«Отче Мій, коли не може
Проминути чаша ця,
Хай тоді вся воля, Боже,
Буде сповнена Твоя».**

Так Ісус Отця благає
Перший, другий, третій раз;
Піт кривавий виступає
На чолі Його весь час.
Молиться в саду Спаситель.
Сон скував учеників.
Сплять вони, а їх Учитель
Докоряє як братів:

**«Годі, друзі, вам вже спати!
Учням Він Своїм сказав.
Ось ідуть Мене вже взяти
Час Моїх страждань настав.
І проллю Я кров невинну
За весь грішний світ, за вас...»
І з вогнями в ту хвилину
Вороги з'явилися враз.**

**Юда, зрадник, прийшов з ними,
Він Христа поцілував;
Щоб могли Його пізнати,
Поцілунком показав.
Руки Господу зв'язали,
З лютим криком повели;
Його били, обплювали
І судити почали.**

При Пилаті осудили.

«Розіпни!» — народ кричав;

До хреста Його прибили...

В муках Він за нас вмирав.

**Так Христос в страшних
терпіннях**

Вмер за грішних і воскрес.

Щоб звершити План спасіння,

В жертву Сина дав Отець.

